

[Finansministeren.]

man vil: at man måtte holde arbejdet i gang, at man måtte være betænkelig ved at tage for mange forbehold, for kunne man så få udført arbejdet? Jeg vil ikke anføre yderligere grunde, for det ville kunne give et indtryk af, at vi ikke ville medvirke til den klarhed med hensyn til bevillingens anvendelse, som finansudvalget forlanger og med rette forlanger. Der er sket en påtale, fordi der ikke har været denne klarhed til stede, en berettiget påtale, og når det har været tilfældet, mener jeg ikke, vi skal anføre forskellige argumenter, selv om man kunne finde dem, for, at det er gået til på dem måde. Jeg synes, det er rigtigt at fastslå, at man ikke hermed har opfyldt den bevillingsmæssige klarhed, som med rette kan forlanges, og som finansudvalget må forlange, hvis finansudvalget skal være den rette kontrolinstans.

Der er blevet spurgt, hvad der er foretaget efter denne beslutning og tilkendegivelse fra finansudvalget. Jeg kan meddele, at jeg den 19. maj i år sendte en skrivelse til samtlige ministre, hvor jeg henviste til det samråd, der havde været i finansudvalget, henviste til finansudvalgets holdning og sluttede skrivelserne med følgende: efter det sidste samråd herom skal jeg efter aftale med finansudvalget indskærpe, at udbetalinger af den omtalte art kun må finde sted under forbehold af bevillingsmyndighedernes godkendelse, ligesom der bør tages forbehold om beløbets størrelse.

Det er det, der er foretaget med skrivelserne af 19. maj. Det, der skal foretages videre, er selvfølgelig at gøre den periode, hvor vi har denne overgangsordning, så kort som muligt. Jeg har i finansudvalget stillet forslag med henblik på at afkorte den tid, således at vi kan være ekstra kritiske med hensyn til de ordninger, der skal bestå, og som efter finansudvalgets opfattelse skal bestå. Jeg vil gerne give tilsagn om — og jeg ved efter behandlingen af sagen i ministermødet i går, at mine kolleger er enig med mig heri — at vi ønsker hurtigst muligt at få denne sag gjort færdig.

Ministeren for statens lønnings- og pensjonsvæsen (*Hastrup*): Stillingskontrollen sorterer jo under finansministeriet, men hr.

Lysholt Hansen har rettet et par direkte spørgsmål til mig, som jeg gerne vil besvare.

Det ene spørgsmål, som hr. Lysholt Hansen stillede, var, hvordan det kunne forholde sig, at jeg havde optrådt som en dr. Jekyll og mr. Hyde; nu har jeg selv set filmen, så jeg indrømmer, det var et ret drastisk billede, hr. Lysholt Hansen i denne anledning anvendte. Det, han sigtede til, var det forhold, at det af den gennemgang, som finansministeriet har givet til finansudvalget, fremgår, at der for lønningsministeriets vedkommende ikke er tale om noget, men derimod skulle der for boligministeriet være tale om 18 stillinger med forbehold i de 16 tilfælde. Må jeg sige, at lønningsministeriet efter det arbejde, som var udført i lønningsrådet, og efter at det havde passeret finansministeriet og var kommet tilbage til os, ikke havde arbejde, der kunne betegnes som ikke-tjenstligt arbejde, og som ikke kunne udføres af tjenestemænd. Det samme gælder derimod ikke for boligministeriets vedkommende. Der havde man i de 18 tilfælde ikke-tjenstligt arbejde, som efter ministeriets bedømmelse ikke kunne gøres til en tjenestepligt. Det gjaldt for at nævne et konkret eksempel bl. a. slotsforvalterne. Jeg skal ikke føje noget til det, som finansministeren har sagt om det bevillingsmæssige forhold i sagen, men dog sige, at situationen ikke var den, at vi fra 1. april 1970 kunne sige til slotsforvalterne — det drejer sig om 11 af stillingerne — at de skulle rykke ud med omgående varsel, og at de derefter ikke ville få udbetalt noget. Det ville i det mindste have bragt staten i en situation, hvor man var ansvarlig både, så vidt jeg kan skønne, i henhold til lejelovens og i henhold til funktionærlovens bestemmelser.

Jeg vil gerne understrege, at det, som tillægsbevillingslovforslaget her drejer sig om, er det ikke-tjenstlige arbejde. For så vidt angår det arbejde, der har kunnet henlægges til tjenestepligt, synes jeg, det retfærdigvis må nævnes, at honorarsaneringen er blevet gennemført med hård hånd. For boligministeriets vedkommende — og det er jo dér, jeg kender til det — var det sådan, at man lavede et personligt tillæg, en slags kompensation, som skulle dække overgangen under honorarsaneringen. Det beløb, det drejede sig om pr. måned inden honorarsaneringen, var for boligministeriets vedkommende